

3.4.

Benestar social i qualitat de vida

3.4.1. Pensions contributives

3.4.2. Pensions no contributives

3.4.3. Renda mínima d'inserció

3.4.4. Prestacions per desocupació

3.4.1. Pensions contributives

El model social europeu ha deixat de ser un element prioritari i distintiu; el seu deteriorament progressiu està sent dirigit per les institucions europees, l'OCDE i els mercats amb la finalitat de millorar la competitivitat dels estats membres i procurar la recuperació econòmica. Tot i ser un pilar important del nostre estat del benestar, la Comissió Europea ha considerat insostenible el sistema públic de pensions a causa del seu sobrecost en les finances públiques entre els anys 2007 i 2030. La constant repetició d'arguments que auguren la insostenibilitat del sistema de pensions a llarg termini i la necessitat de reduir la despesa d'aquesta partida han pressionat l'empresa de la reforma de les pensions, a fi de donar confiança als mercats.

A més, les dades poc positives sobre l'atur i l'evolució de l'afiliació a la Seguretat Social han condicionat tant el debat sobre el futur del sistema públic de pensions com la urgència per adoptar mesures que n'assegurin la viabilitat econòmica.

Com es veurà al llarg d'aquest capítol, l'evolució durant l'any 2010 no ha estat positiva pel que fa a l'afiliació, l'atur i la manca de treball. Aquests tres aspectes condicionen en gran mesura les diferents interpretacions relatives al sosteniment de l'estat del benestar i les polítiques socials que s'adopten.

El document de revisió del Pacte de Toledo que el Consell de ministres va aprovar a finals de gener del 2010 ha estat el guió a partir del qual s'ha portat a terme la negociació sobre el sistema públic de pensions i que s'ha plasmat en l'Acord social i econòmic entre el Govern i els agents econòmics i socials del 2 de febrer de 2011.

La relació entre les persones afiliades a la Seguretat Social i les perceptores de pensions no mostra canvis significatius, ni a Catalunya ni al conjunt de l'Estat respecte a l'any 2010. Tanmateix, es poden observar alguns signes interessants per a l'anàlisi. El més notori és que baixa lleugerament el nombre de persones afiliades per pensió. És a dir, la relació entre els ingressos i les sortides per part de la Seguretat Social és una mica menys favorable que fa un any. En el cas de Catalunya, hi ha 1,97 persones afiliades a la Seguretat Social per cada pensió, mentre que fa un any n'hi havia 2,02. A Espanya l'evolució també és negativa i es passa de 2,05 a 2,00 persones.

Des del punt de vista estrictament econòmic, la situació ideal seria que hi haguessin moltes persones afiliades per cada pensió, ja que reduiria la tensió que genera l'atur en la sostenibilitat del benestar social. Això significaria que una part important de la població estaria generant riquesa i que, alhora, els que ja ho han fet en el passat podrien tenir uns ingressos que els garanteixin una certa qualitat de vida.

Ara bé, com s'ha assenyalat al principi, els canvis no són dràstics. Al tancament del 2010, a Espanya hi havia 8,74 milions de pensions, una xifra no massa llunyana dels 8,60 milions de finals de 2009. Pel que fa al nombre de persones afiliades a la Seguretat Social, la xifra ha passat de 17,64 a 17,48 milions.

A Catalunya, s'ha passat d'1,53 a 1,56 milions de pensions, mentre que el nombre d'afiliats a la Seguretat Social ha passat de 3,10 a 3,08 milions. Tot i que els canvis són poc importants, val la pena apuntar que ara hi ha 27.000 pensions més que el 2009 i unes 13.000 persones afiliades menys que un any enrere.

TAULA 52

RELACIÓ ENTRE EL NOMBRE TOTAL D'AFILIACIÓ A LA SEGURETAT SOCIAL I EL NOMBRE DE PENSIONS

Valors absoluts	DES. 09	GEN. 10	FEBR. 10	MARÇ 10	ABR. 10	MAIG 10	JUNY 10	JUL. 10	AG. 10	SET. 10	OCT. 10	NOV. 10	DES. 10
ESPANYA													
Pensions	8.604,12	8.614,88	8.611,93	8.629,46	8.644,04	8.647,59	8.662,63	8.677,95	8.690,24	8.697,52	8.711,41	8.724,82	8.739,73
Afiliats	17.640,00	17.546,70	17.550,40	17.479,40	17.604,20	17.699,60	17.587,30	17.795,80	17.509,40	17.554,80	17.637,00	17.539,60	17.478,10
Afiliats/Pensions	2,05	2,04	2,04	2,03	2,04	2,05	2,03	2,05	2,01	2,02	2,02	2,01	2,00
CATALUNYA													
Pensions	1.537,80	1.539,80	1.539,90	1.542,90	1.545,30	1.545,50	1.548,60	1.551,60	1.554,40	1.555,50	1.558,60	1.561,60	1.564,80
Afiliats	3.099,90	3.078,20	3.086,70	3.081,90	3.102,70	3.125,60	3.109,40	3.158,00	3.101,90	3.105,70	3.108,70	3.098,40	3.086,60
Afiliats/Pensions	2,02	2,00	2,00	2,00	2,01	2,02	2,01	2,04	2,00	2,00	1,99	1,98	1,97

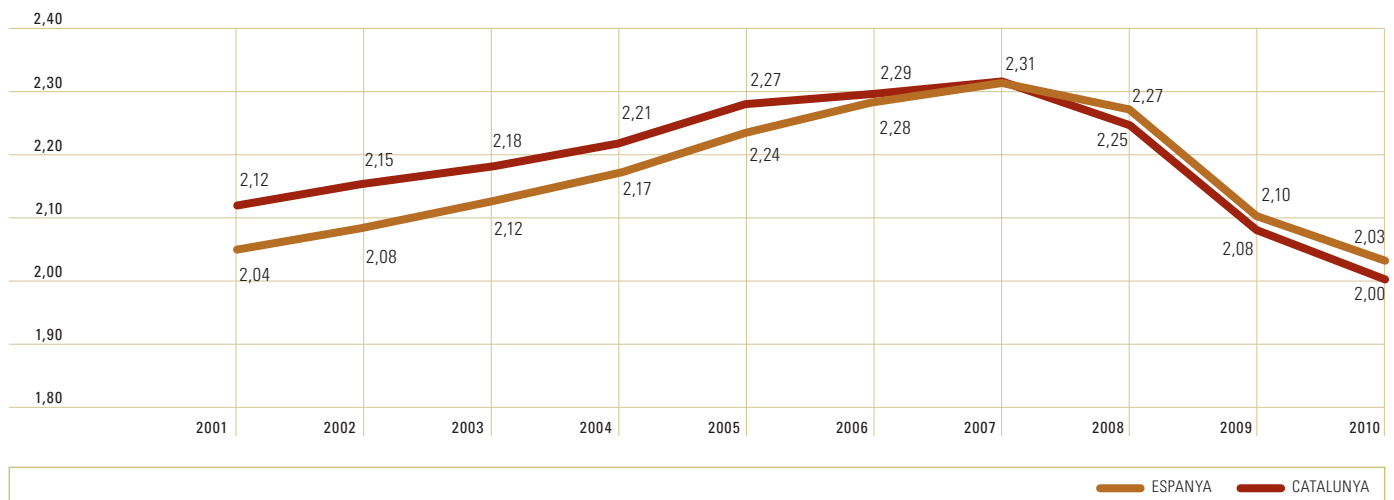
Font: MTAS. Butlletí d'estadístiques laborals. Milers de persones.

Es pot observar més acuradament quan es fa una retrospectiva històrica de la relació entre el nombre d'afiliacions i el de pensions. Així, durant el període de recessió es produeix una reducció significativa de l'afiliació. Fins al 2008 el nombre de persones afiliades oscil·lava entre els paràmetres de 2,20 i 2,30. Actualment, la reducció ha assolit els dos afiliats per pensió. Tot i així, i tal com es podrà observar més endavant, la variació interanual catalana (el mes de desembre) més significativa es va assolir l'any 2008 amb el decrement del -5,7% i el 2009 amb el -6,4%. L'any 2010 la variació negativa assoleix el -2,1% (en valors absoluts, correspon a 1,97 persones afiliades/pensió) a Catalunya.

Es pot observar amb més claredat com la variació percentual entre les dues variables mostra el gran daltabaix que ha suposat l'enorme nombre de persones desocupades en el context de la crisi. Aquest gràfic plasma clarament el paper que juga l'ocupació en la sostenibilitat de tot l'estat del benestar.

GRÀFIC 58

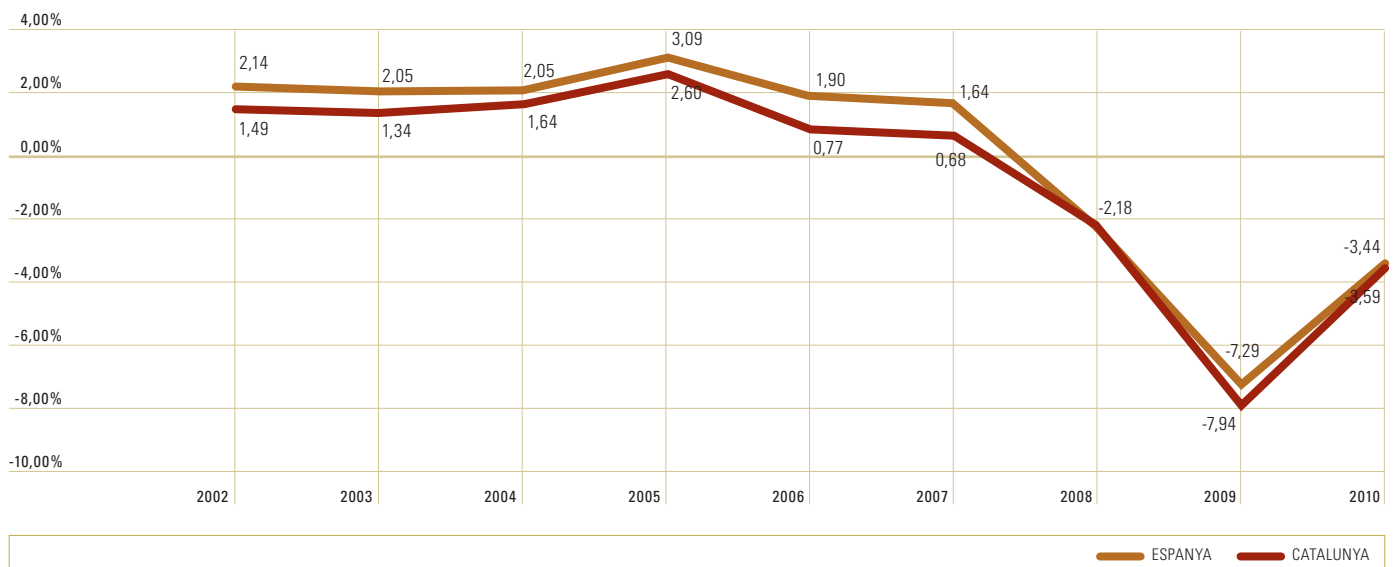
EVOLUCIÓ DE LA RELACIÓ ENTRE EL NOMBRE TOTAL D'AFILIACIÓ A LA SEGURETAT SOCIAL I EL NOMBRE DE PENSIONS

Font: Elaboració pròpia a partir de MTAS. Butlletí d'estadístiques laborals.

GRÀFIC 59

VARIACIÓ PERCENTUAL INTERANUAL DE LA RELACIÓ ENTRE EL NOMBRE TOTAL D'AFILIACIONS A LA SEGURETAT SOCIAL I EL NOMBRE DE PENSIONS

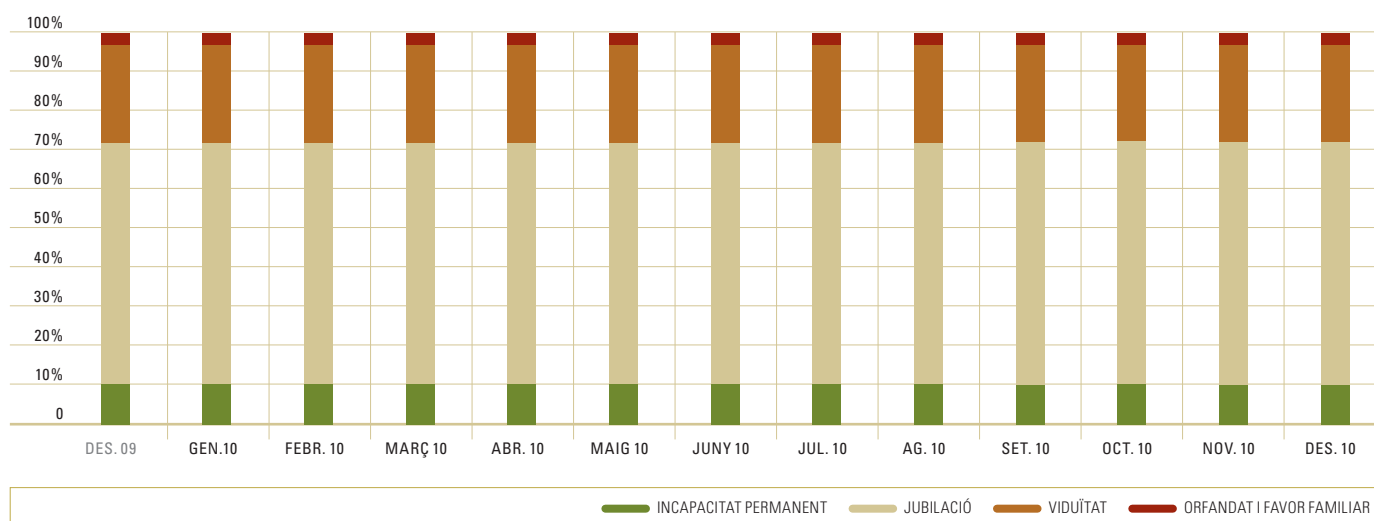

Font: Elaboració pròpia a partir de MTAS. Butlletí d'estadístiques laborals.

El gràfic següent permet apreciar clarament que les pensions per jubilació segueixen sent, amb diferència, les més freqüents a Catalunya, i també en el conjunt de l'Estat espanyol. Les de viduïtat són el segon grup per importància i les d'incapacitat permanent figuren com les terceres en volum. Les pensions d'orfandat i favor familiar continuen tenint un caràcter testimonial, com és habitual en una societat desenvolupada.

Tot i ser negativa durant tot l'any tant a Espanya com a Catalunya, la variació interanual presenta un canvi de tendència i es redueixen els valor negatius absoluts els anys anteriors. Així, Espanya passa del -5,2% de desembre de 2009 al -2,5% de desembre de 2010 i a Catalunya, tal com s'ha esmentat anteriorment, l'evolució és del -6,4% al -2,1% per al mateix període.

GRÀFIC 60 EVOLUCIÓ DE L'ESTRUCTURA DE LES PENSIONS CONTRIBUTIVES A CATALUNYA

Font: MTAS. Butlletí d'estadístiques mensual. Milers de pensions el primer dia de cada mes

La taula que s'analitza a continuació permet apreciar que l'import mitjà de les pensions contributives ha augmentat lleugerament durant l'any 2010, concretament amb un increment del 3,3%. Al llarg del 2010, les pensions per jubilació –que són les més freqüents, com s'ha esmentat en el gràfic anterior–, passen de 875 a 906 euros de mitjana, que correspon a un increment del 3,5% en termes percentuals, el més important. Les de viduïtat, amb el 2,9%, tenen un creixement inferior i passen d'una mitjana de 559 a 575 euros. Pel que fa a les d'orfandat, ara són un 2,1% més elevades i superen els 350 euros. Finalment, les d'incapacitat permanent experimenten una pujada del 2,5% i se situen totes elles per sobre dels 900 euros. Es fa doncs palès que no segueixen l'increment de l'IPC i el cost de la vida, que és del 3%. Cal recordar que les quantitats recollides en aquesta taula són imports mitjans, no xifres estàtiques.

TAULA 53 EVOLUCIÓ DE L'IMPORT MITJÀ DE LES PENSIONS CONTRIBUTIVES A CATALUNYA

Valors absoluts	DES. 09	GEN. 10	FEBR. 10	MARÇ 10	ABR. 10	MAIG 10	JUNY 10	JUL. 10	AG. 10	SET. 10	OCT. 10	NOV. 10	DES. 10
Incapacitat permanent	883,74	894,21	895,15	896,18	897,56	899,49	900,47	901,76	902,45	902,66	903,66	904,57	906,13
Jubilació	875,09	887,64	889,87	891,41	893,02	895,54	897,15	898,48	900,08	901,41	903,06	904,63	906,20
Viduïtat	559,18	569,18	570,08	570,73	571,27	572,41	572,93	573,39	573,85	574,24	574,73	575,21	575,76
Orfandat i favor familiar	343,73	349,81	349,99	350,25	350,80	351,24	351,21	351,02	350,87	351,15	351,13	351,02	351,06
Total	784,33	795,94	797,68	798,92	800,27	802,43	803,71	804,81	806,04	807,04	808,32	809,58	810,93

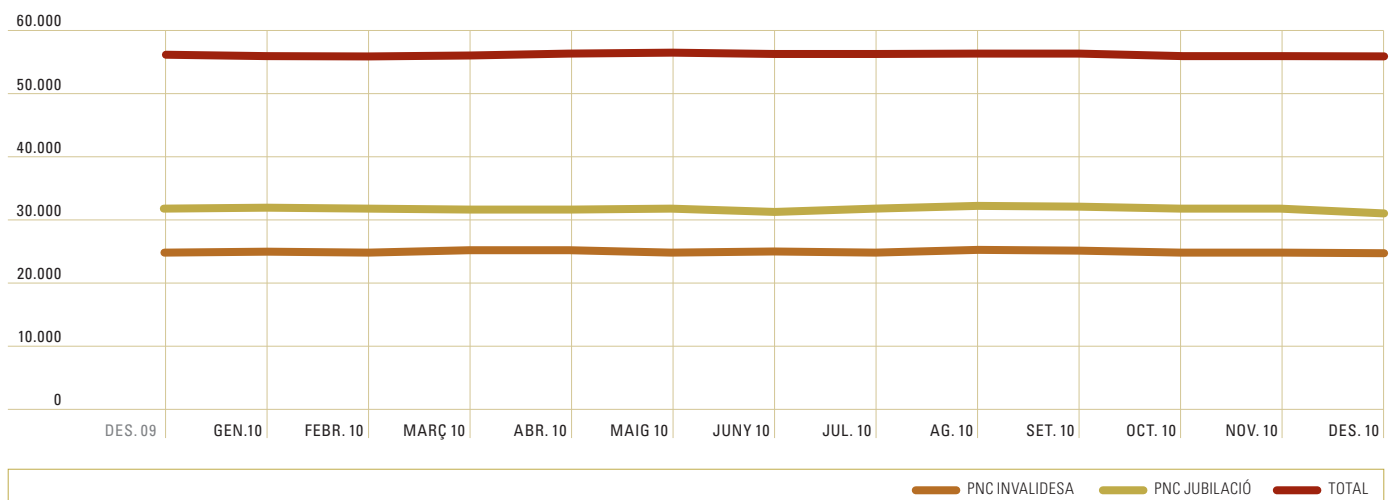
Font: MTAS. Butlletí d'estadístiques mensual. Import en euros.

3.4.2. Pensions no contributives

La gràfica de les pensions no contributives mostra una immobilitat gairebé absoluta al llarg de 2010, tant en el cas de les pensions d'invalidesa com en les de jubilació. La variació intermensual és poc significativa, ja que les fluctuacions no superen les tres dècimes. En termes interanuals, tot i que al gràfic no s'aprecia, s'ha d'assenyalar que el gener es registra un descens significatiu dels dos tipus de pensions: concretament un -4,1 en les pensions d'invalidesa i un -6,6 en les de jubilació. A partir d'aquest primer mes, però, ja no es torna a produir cap altra modificació remarcable.

Tal com s'observa a la línia superior del gràfic, les pensions no contributives a Catalunya són prop de 56.000, de les quals la majoria (unes 31.400) són pensions de jubilació, mentre que la resta (unes 24.600) corresponen a invalidesa.

GRÀFIC 61
EVOLUCIÓ DE LES PENSIONS NO CONTRIBUTIVES A CATALUNYA

Font: MTIN. Butlletí d'estadístiques mensual.

3.4.3. Renda mínima d'inserció

En els més de vint anys d'existència, el Programa interdepartamental de la renda mínima d'inserció (RMI) ha estat un instrument que ha contribuït a reduir la pobresa econòmica i mantenir la cohesió social de Catalunya. L'RMI no és tan sols una prestació econòmica sinó que ha estat i és una eina bàsica per afavorir la integració i l'autonomia de les persones en risc d'exclusió social. L'efectivitat d'aquesta eina es fa palesa quan s'observa la baixa cronicació de les persones que n'han estat beneficiàries.

No obstant això, la crisi econòmica ha canviat l'escenari. S'ha multiplicat el nombre de persones sol·licitants i beneficiàries de l'RMI i s'ha modificat el perfil del col·lectiu receptor. Ara, s'ocupa d'un nou i important grup amb perfils relacionats amb les problemàtiques laborals i la manca d'ocupació. És notable l'augment d'aquest perfil de persones que no tenen problemes socials, sinó que es deriven de la seva sortida del mercat laboral català a causa de la situació crítica que aquest està patint. Un cop esgotats els subsidis per desocupació i les prestacions contributives, aquest col·lectiu ha trobat en l'RMI una protecció econòmica davant l'atur.

Així, la situació de crisi econòmica ha posat a prova la capacitat protectora de l'RMI. També es va considerar necessari revisar el Programa de l'Acord estratègic per adequar la prestació als canvis socials i estructurals que s'han produït des de la seva creació. Amb aquest propòsit, el Govern de la Generalitat i els agents econòmics i socials han elaborat una sèrie de propostes de reforma i redisseny de l'RMI.

Després de la forta pujada de l'any 2007 –per sobre del 10%–, la renda mínima d'inserció (RMI) ha experimentat increments més moderats al llarg dels anys posteriors. El primer d'aquests augments, l'any 2008, fregava el 4% en un any poc propici per als increments, ja que aquest va ser el primer any en què es va deixar notar la crisi. A mesura que passaven els mesos, la conjuntura econòmica s'anava agreujant i, en conseqüència, els efectes de la crisi es feien més evidents. Això explica que l'any 2009 la pujada fos només del 2,41%.

Finalment, l'any 2010 els efectes devastadors de la recessió ja eren un fet constatat i les retallades pressupostàries estaven a l'ordre del dia. En aquesta situació, un increment de l'1% no deixa de ser una pujada de caràcter simbòlic, en

consonància amb les dificultats econòmiques del moment. Cal tenir en compte que, entre les diferents partides pressupostàries de caire social, l'RMI és una de les que resulten essencials, atès que dona cobertura econòmica a un grup de persones que d'altra manera podria quedar exclòs de la societat.

Cal tenir present que, durant tots els anys del boom de la construcció, es va vetar l'accés a l'habitatge a totes aquelles persones que no disposaven d'uns ingressos determinats, amb l'agreujant que el mercat de lloguer era pràcticament inexistent, especialment a les grans ciutats. En aquest context, disposar d'una renda de poc més de 400 euros –xifra assolida l'any 2008– era realment una quantitat modesta. Tot plegat feia necessari que l'avanç experimentat durant els darrers anys no quedés frenat per l'impacte de la crisi.

La xifra finalment atorgada per a l'RMI corresponent al 2011 és de 423,7 euros, és a dir, un 2,3% més que l'any 2010. És un percentatge més elevat que el que es va aplicar el 2010, però queda notablement per sota de la inflació registrada durant l'any, que és del 2,3%.

TAULA 54

EVOLUCIÓ DE L'IMPORT DE LA RENDA MÍNIMA D'INSERCIÓ (RMI) BÀSICA A CATALUNYA PER A UN MEMBRE

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Import	298,90	305,39	317,41	326,35	337,87	349,45	385,00	400,38	410,02	414,12	423,70
Increment	4,69%	2,17%	3,94%	2,82%	3,53%	3,43%	10,17%	3,99%	2,41%	1,00%	2,31%

Font: www.gencat.cat.

3.4.4. Prestacions per desocupació

La prolongació del període de recessió posa molt a prova, d'una banda, la resistència de protecció social que té cada país i, de l'altra, les víctimes laborals de la crisi, les persones a l'atur. El conjunt de persones desocupades augmenta i el grau de cobertura es redueix. Cada vegada més les polítiques en aquesta línia van esgotant les seves possibilitats amb la prorrogació de les cobertures cada cop més reduïdes. El col·lectiu desprotegit corre el gran risc d'anar cap a la pobresa i el desemparament social. A més, amb l'absència d'una cobertura o un coixí familiar que la sostingui, la persona tendeix cap a la pobresa i marginació social.

Per tant, el grau de cobertura per atur és una dada important per valorar l'estat de «salut» socioeconòmica d'un país. Com més temps s'allargui aquesta situació, més complicat serà mantenir l'equilibri financer de l'economia i la cohesió social del país. La prestació d'atur té establerta una durada màxima, un lapse de temps que es pot ampliar –com s'ha fet els darrers anys– amb successives prestacions especials. Això implica que, a mesura que l'atur es prolonga, les prestacions desapareixen i, en conseqüència, el percentatge de cobertura és més baix i l'índex de pobresa i exclusió social és més alt.

La taula següent evidencia aquesta circumstància: el mes de desembre de 2010 el grau de cobertura a Espanya s'ha reduït i no arriba al 70%, mentre que a Catalunya se situa per sobre del 81%. És a dir, tant a Catalunya com al conjunt de l'Estat cada vegada hi ha més persones sense cap cobertura i conseqüentment, cada cop una part major de la societat queda més desamparada. En el cas de Catalunya, s'ha passat del 86% al 81,6% en un any, mentre que a Espanya la baixada passa del 73,3% al 69,8%. Més endavant s'amplia aquesta observació mitjançant el tractament de les dades sobre les persones beneficiàries de l'atur a Espanya i Catalunya.

TAULA 55
GRAU DE COBERTURA PER ATUR A CATALUNYA I ESPANYA

	DES. 09	GEN. 10	FEBR. 10	MARÇ 10	ABR. 10	MAIG 10	JUNY 10	JUL. 10	AG. 10	SET. 10	OCT. 10	NOV. 10	DES. 10
ESPANYA													
Nombre prestacions atur	2.877,9	3.009,1	3.054,3	3.041,3	2.996,3	2.886,9	2.823,2	2.818,7	2.839,3	2.732,0	2.767,8	2.836,4	2.862,4
Nombre d'aturats	3.923,6	4.048,5	4.130,6	4.166,6	4.142,4	4.066,2	3.982,4	3.908,6	3.969,7	4.017,8	4.086,0	4.110,3	4.100,1
Prestacions/aturat	73,35%	74,33%	73,94%	72,99%	72,33%	71,00%	70,89%	72,12%	71,52%	68,00%	67,74%	69,01%	69,81%
CATALUNYA													
Nombre prestacions atur	483,4	502,3	498,8	488,1	476,5	458,4	443,2	441,1	452,4	436,9	449,8	456,1	459,1
Nombre d'aturats	561,8	583,9	597,3	604,0	593,7	574,7	554,3	539,2	555,9	557,3	566,5	564,5	562,7
Prestacions/aturat	86,05%	86,03%	83,51%	80,81%	80,27%	79,75%	79,96%	81,80%	81,39%	78,40%	79,40%	80,79%	81,60%

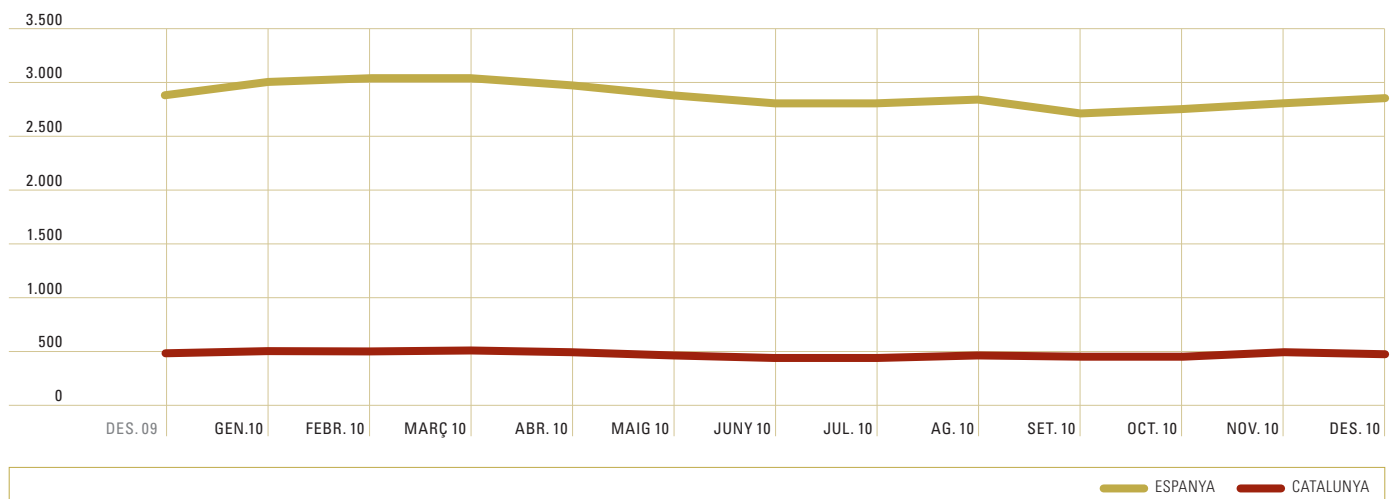
Font: MTIN. Butlletí d'estadístiques mensual.

Com s'ha anat veient en molts altres gràfics i taules d'aquest *Anuari*, l'evolució de les persones beneficiàries de l'atur és gairebé plana, símptoma que, si més no, la situació no empitjora. En el cas de Catalunya, el gràfic és molt clar: els beneficiaris de l'atur varien durant tot l'any al voltant de les 500.000 persones,

tot i que amb algunes oscil·lacions els mesos d'estiu –circumstància lògica si es té en compte que coincideix amb la temporada turística.

Pel que fa a Espanya, la tendència mostra algun canvi més important. L'any 2010 començava en el nivell dels 2,8 milions de persones perceptores d'atur i, durant els primers mesos, la tendència evoluciona a l'alça, per sobre dels 3 milions de persones. Aquesta xifra experimenta una progressiva davallada a partir del mes d'abril, per dues raons: d'una banda, cada vegada són més les persones que esgoten el termini de la prestació; i, d'altra banda, es produeix l'inici de la temporada turística, que comporta contractes temporals i, en conseqüència, molts treballadors i treballadores deixen de rebre prestacions d'atur per incorporar-se novament en el mercat laboral.

GRÀFIC 62
PERSONES BENEFICIÀRIES DE L'ATUR A ESPANYA I CATALUNYA

Font: Elaboració pròpia a partir de MTIN. Butlletí d'estadístiques mensual.

La taula següent permet comparar el grau de cobertura per atur entre Catalunya i el conjunt de l'Estat o, el que és el mateix, quin percentatge de les prestacions d'atur d'Espanya correspon a Catalunya. Les xifres no presenten sorpreses especialment significatives. En primer lloc, l'evolució és pràcticament invariable durant tot l'any 2010, amb l'excepció dels mesos d'estiu. En segon lloc, s'observa que el percentatge de prestacions que acapara Catalunya coincideix amb el percentatge de població de Catalunya respecte de l'Estat –un 17%, aproximadament.

Lògicament, es poden fer diverses lectures més o menys crítiques d'aquestes xifres. Una d'elles té a veure amb la reivindicació d'un repartiment més just i equilibrat de la riquesa. Si la població catalana representa un 17% del total però, en canvi, només «aprofita» un 16% dels recursos d'atur, vol dir que Catalunya aporta més del que rep en aquest àmbit, i des d'aquesta perspectiva es podria dir que es produeix una asimetria en la distribució dels recursos econòmics. Aquesta desigualtat arribaria al seu punt àlgid el mes de juliol, quan el percentatge de catalans i catalanes que reben prestacions d'atur és de només un 15,6%.

TAULA 56

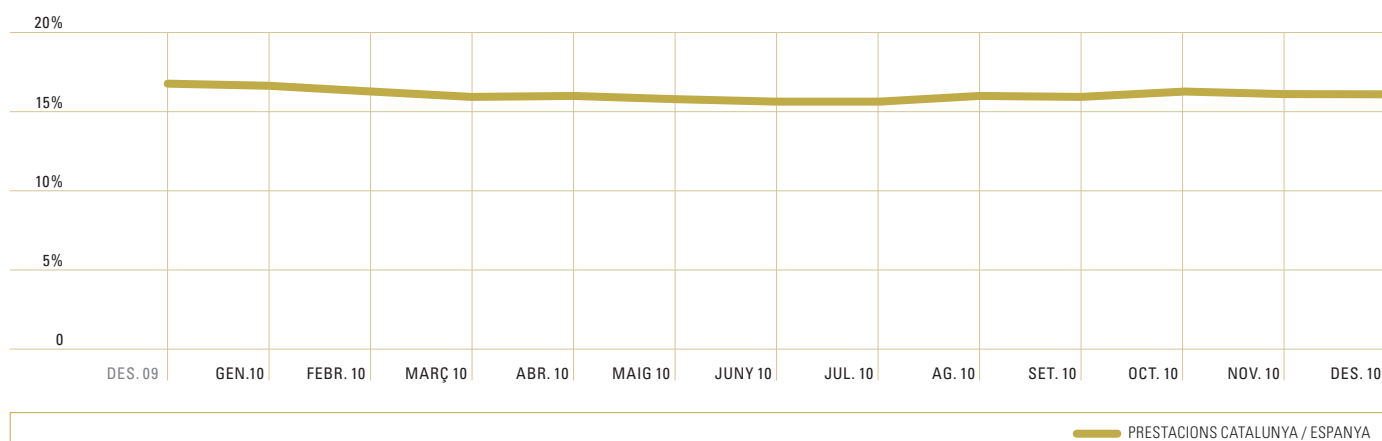
GRAU DE COBERTURA DE PRESTACIONS PER ATUR A CATALUNYA RESPECTE D'ESPANYA

	DES. 09	GEN. 10	FEBR. 10	MARÇ 10	ABR. 10	MAIG 10	JUNY 10	JUL. 10	AG. 10	SET. 10	OCT. 10	NOV. 10	DES. 10
Nombre prestacions atur Espanya	2.877,9	3.009,1	3.054,3	3.041,3	2.996,3	2.886,9	2.823,2	2.818,7	2.839,3	2.732,0	2.767,8	2.836,4	2.862,4
Nombre prestacions atur Catalunya	483,4	502,3	498,8	488,1	476,5	458,4	443,2	441,1	452,4	436,9	449,8	456,1	459,1
Prestacions Catalunya/Espanya	16,80%	16,69%	16,33%	16,05%	15,90%	15,88%	15,70%	15,65%	15,93%	15,99%	16,25%	16,08%	16,04%

Font: Elaboració pròpia a partir de MTIN. Butlletí d'estadístiques mensual.

GRÀFIC 63

PRESTACIONS CATALUNYA / ESPANYA

Font: Elaboració pròpia a partir de MTIN. Butlletí d'estadístiques mensual.

En línia amb el que s'ha observat en gràfics i taules anteriors, l'evolució de les persones beneficiàries de prestacions experimenta una evolució molt similar a Catalunya i Espanya. La taula següent permet posar la lupa sobre l'evolució intermensual, i aquest nivell de detall ajuda a fer noves interpretacions de les dades.

En termes generals, les desigualtats no resulten molt significatives, tret d'alguna excepció puntual. És el que succeeix en el període de febrer a abril, quan Espanya registra un augment de l'1,5% i Catalunya, en canvi, retrocedeix un 0,69% (febrer). A continuació, l'Estat espanyol registra un lleu retrocés del 0,43% i Catalunya del 2,14%. Aquesta diferència s'acaba d'accentuar a l'abril, en què se suma un altre punt de diferència. Ara bé, cal tenir molt present que aquests punts percentuals no es refereixen a les xifres globals, sinó a l'evolució respecte del mes anterior.

També resulta interessant, en canvi, la gràfica comparativa que s'analitza a continuació. En ella s'aprecia clarament una forta –i continuada– davallada de les persones perceptores de l'atur, expressada en termes interanuals (comparativa amb la mateixa xifra de dotze mesos enrere). Cal tenir molt present que, malgrat

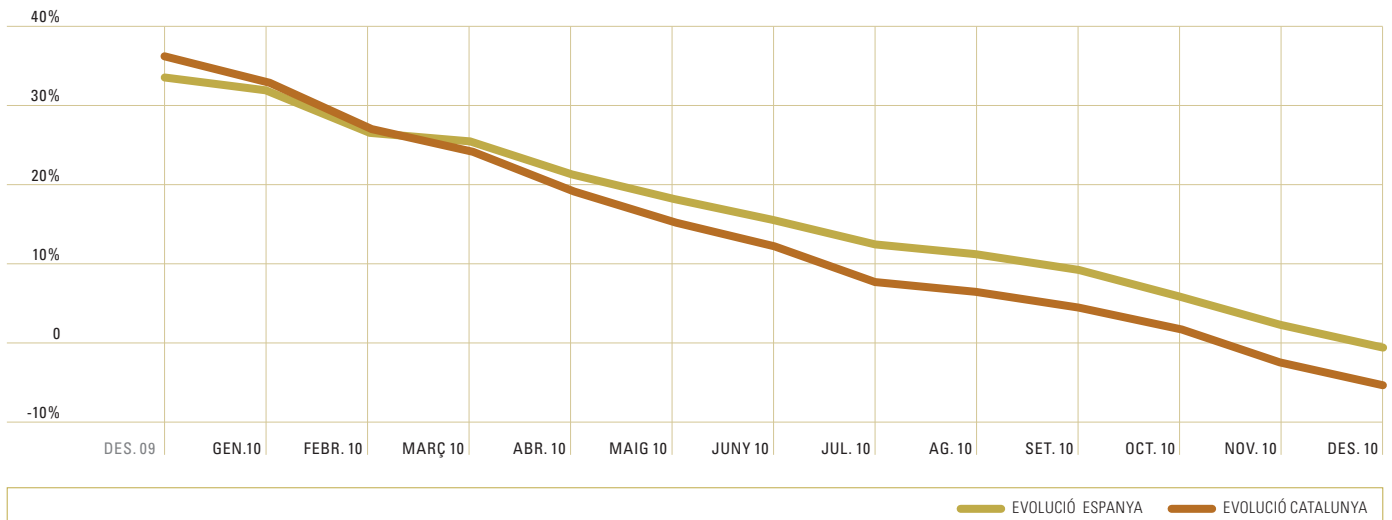
la tendència a la baixa, la gràfica expressa percentatges positius, de forma que el nombre total de persones perceptores no deixa de créixer durant l'any, si més no en el còmput interanual. Això sí, la tendència evoluciona a la baixa. Resulta especialment captivant observar que el desembre les línies se situen en signe negatiu. Això vol dir que, per primera vegada en tot l'any, el nombre de persones perceptores d'una prestació d'atur és inferior que el mateix mes de 2009.

TAULA 57
COMPARATIVA DE PERSONES BENEFICIÀRIES DE PRESTACIONS PER ATUR
ENTRE ESPANYA I CATALUNYA

Variació percentual respecte al mes anterior	DES. 09	GEN. 10	FEBR. 10	MARÇ 10	ABR. 10	MAIG 10	JUNY 10	JUL. 10	AG. 10	SET. 10	OCT. 10	NOV. 10	DES. 10
Evolució Espanya	3,58%	4,56%	1,50%	-0,43%	-1,48%	-3,65%	-2,21%	-0,16%	0,73%	-3,78%	1,31%	2,48%	0,92%
Evolució Catalunya	3,03%	3,91%	-0,69%	-2,14%	-2,37%	-3,81%	-3,31%	-0,48%	2,57%	-3,43%	2,95%	1,40%	0,67%

Font: MTIN. Butlletí d'estadístiques mensual.

GRÀFIC 64
COMPARATIVA DE L'EVOLUCIÓ DE LES PERSONES BENEFICIÀRIES DE L'ATUR, VARIACIÓ INTERANUAL

Font: Elaboració pròpia a partir de MTIN. Butlletí d'estadístiques mensual.